

[Prieme.]

Franco-Pesetas bedre end Barcelona-Pesetas. Franco-Pesetas staar i Øjeblikket i 40—45 for 100, medens Regerings-Pesetaens Kurs kun er ca. 25, og Besejlingsforholdene er ogsaa bedre i den Del af Spanien, hvori Franco regerer. Holland sælger bl. a. en stor Del Kødkonserver, og det hævdes, at Holland har købt en stor Del Kød til denne Konserver her i Landet; det er selvfølgelig udmærket; men da Danmark netop med Hensyn til Kødkonserver er overordentlig konkurrencedygtigt og i 1936 ellers har øget sin Eksport af denne Vare meget betydeligt, forstaar jeg ikke, at Danmark i Aar intet har kunnet sælge af disse Varer i Spanien, naar Holland har kunnet sælge saa meget. Ogsaa Vareudvekslingerne med den regeringsvenlige Del af Spanien er i Aar gaaet daarligt, efter Sigende, fordi man herfra for stærkt holder paa, at man kun vilde udveksle med færøsk Klipfisk, men Spanien har ikke været særlig interesseret i denne Vare. Jeg indser selvfølgelig for mit Vedkommende meget vel, at vi skal hjælpe Færingerne saa meget som muligt, men hvis det nu er udelukket at faa solgt færøsk Klipfisk til Spanien, skal vi efter min Mening ikke af den Grund give Afkald paa at sælge andre Varer. Det vilde være rart at faa at vide, hvorfor vi ikke har kunnet sælge Klipfisk til Spanien, da Norge i hvert Tilfælde i første Halvdel af Aaret har kunnet sælge for meget betydelige Beløb. Mon Regeringen ikke snart skulde ændre sin hittidige Stilling til Francos Spanien og overveje, om man ikke kunde udsende en Konsul f. Eks. til St. Sebastian, der kunde søge at etablere en maaske uofficiel Clearing-aftale? Der er Lande, der har en saadan Aftale, og jeg ser ikke nogen rimelig Grund til, at vi ikke ogsaa skulde kunne gøre det; det vil sikkert være muligt ved en saadan Aftale gradvis at sikre en vis Betaling af de danske Tilgodehavender i Spanien. Her har ikke alene betydelige danske Erhvervsforetagender betydelige Interesser, men ogsaa Staten gennem Eksportkrediten.

Selv om vi vel atter i Løbet af en Uges Tid faar Lejlighed til at drøfte Valutaloven her i Tinget, er der dog en Ting, jeg gerne forinden og allerede i Dag vil komme ind paa, nemlig Spørgsmaalet om vor Reeksport, om, hvorledes Importreguleringen virker udadtil — jeg tænker her i ganske særlig Grad paa vor Reeksport til de andre skandinaviske Lande. Gang paa Gang har Handelen klaget over, at Valutacentralen indirekte ved sine Bestemmelser og undertiden direkte ved sin Tildeling eller rettere

Ikke-Tildeling har slaaet vor Reeksport ihjel. Jeg har selv gentagne Gange under Valutalovens Behandling talt om dette Spørgsmaal her i Tinget. Vor Reeksport er efter min Mening en Erhvervsgren, som vi tidligere har haft Grund til at være stolte af, men nu er den snart en Saga blot, ødelagt som den er af vor Valutaregulering. Man har ikke fulgt Handelens Henstillinger i denne Sag, har vel ikke troet, at det var saa galt, skønt vi har henvist til, at denne Valutacentralens Stilling sikkert var vore Nabolande, som naturligvis helst vilde overtage denne Omsætning, meget velkommen. Det har faaet sin Bekræftelse i, at „Norges Sjøfarts- og Handelstidende“, der ellers ikke er en Ven af vor Valutaordning, i en Artikel af 19. Oktober yder den sin Anerkendelse — dog ikke efter vor Mening for det gode. Artiklen indleder med at udtale, at Norge og Sverige ikke er tilfredse med, at København skulde udøve en dominerende Indflydelse; Bladet viser derefter gennem vor Handelsstatistik Tal, at vor Reeksport i 1931 beløb sig til 73 Mill. Kr. eller 5,5 pCt. af vor Eksport med en Indkomst til Landet paa ca. 18 Mill. Kr.; medens vi i 1936 kun havde en Reeksport paa 53 Mill. Kr. eller 3,9 pCt. af vor Eksport og en Fortjeneste paa 9 Mill. Kr.

Af Bladets Kommentarer, som jeg gerne vil citere, fremgaar følgende:

„Det synes dog, som om det skal blive Danskerne selv, der skal give København Dødsstødet som det store Trafikcentrum for den udenlandske Eksport til de nordiske Lande. . . . Det er utvivlsomt de danske Valutarestriktioner med Importreguleringen, som har givet den danske Reeksport et betydeligt Stød nedad. Det Arbejde, som har været ført fra den norske Industris og den norske Handelsstands Side for at faa Importen direkte til Norge og ikke over København, har de danske Myndigheder gennem sin Valutaregulering støttet paa en meget effektiv Maade. Hvad de øvrige Lande ikke har magtet at gøre for at berøve København dens Stilling som Trafikcentrum for Norden, ser det ud til, at Danskerne selv skal besørge gennem deres Valuta-Regulering.“

Jeg ser, at den højterede Handelsminister morer sig udmærket; jeg vil haabe, at de Folk, der tidligere har beskæftiget sig med Reeksport, morer sig lige saa godt.

At vor Reeksport er paa Vej andetsteds hen, er sikkert; at mange har flyttet deres Virksomhed, at mange Arbejdere og mange Funktionærer er blevet arbejdsløse, er ogsaa